DOMSTOLENS DOM
AF 10. JANUAR 1973 [1]

Getreide-Import-Gesellschaft mbH mod Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (anmodning om præjudiciel afgørelse, indgivet af Hessisches Finanzgericht)

»Basis for beregning af pris franco grænsen«

Sag 41/72

I sag nr. 41/72,

hvis genstand er en anmodning rettet til Domstolen i henhold til artikel 177 i EØF-traktaten af Finanzgericht i Hessen (7. afdeling) i det øjemed i den sag, som verserer for den nævnte ret mellem

GETREIDE-IMPORT-GESELLSCHAFT MBH, med hovedsæde i Mercatorstraße 16-20, 41 Duisburg,

og

EINFUHR- UND VORRATSSTELLE FÜR GETREIDE UND FUTTERMITTEL, Adickesallee 40, Frankfurt am Main,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af EØF-Kommissionens beslutning af 3. december 1965 (Journal officiel, supplément agricole nr. 7/65 af 8. december 1965, sider 1612/65 og 1625/65 tavle B)

har

DOMSTOLEN,

der er sammensat af: R. Monaco, fungerende præsident (afdelingsformand), P. Pescatore (afdelingsformand), A. M. Donner (refererende dommer), J. Mertens de Wilmars og H. Kutscher, dommere,

generaladvokat: K. Roemer
justitssekretær: A. Van Houtte

afsagt følgende

1 — Processprog: Tysk.

DOM

Faktiske og retlige forhold

I — Faktiske forhold og retsforhandlingen

De faktiske forhold og retsforhandlingens forløb kan sammenfattes således:

I slutningen af året 1965 har sagsøgeren i hovedsagen importeret majs fra Italien til Tyskland. Den afgift, som blev opkrævet af denne import, blev fastsat ved to importlicenser af henholdsvis 9. og 10. december 1965.

Da sagsøgeren mente, at Kommissionen på fejlagtig måde havde fastsat den pris franco grænsen, der tjener som grundlag for beregningen af afgiften, har parten anlagt sag ved Finanzgericht i Hessen om nedsættelse af afgiften med 14 DM pr. ton majs.

Sagsøgeren gjorde gældende, at prisen franco grænsen for majs, importeret fra Italien efter 6. december, ikke var korrekt, fordi Kommissionen havde baseret beregningen af denne pris på prisangivelserne på det italienske eksportmarked, Padova, for majs hidrørende fra Nordamerika og ikke på prisangivelserne for majs hidrørende fra Italien. En sådan fremgangsmåde er ikke lovlig, da de principper, som Domstolen har fastslået i sagen 16/65 (Dom af 1. december 1965 i sagen 16/65, Firma C. Schwarze mod EVSt., (Domssamling 1965, fransk udgave s. 1081), ikke gælder for Italien.

Da Finanzgericht i Hessen er af den opfattelse, at fastsættelsen af prisen franco grænsen er en beslutning fra en af De europæiske Fællesskabers institutioner, har den ved kendelse af 12. juni 1972, registreret ved Domstolens justitskontor den 4. juli 1972, besluttet at stille følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er EØF-Kommissionens beslutning af 3. december 1965 (Journal officiel, supplément agricole nr. 7/65 af 8. december 1965, sider 1612 og 1625 tavle B), hvorefter Kommissionen fra 6. december 1965 har fastsat prisen franco grænsen for import af majs hidrørende fra Italien til Forbundsrepublikken til 51 751 lire pr. ton, gyldig?«

Domstolen har ved kendelse af 18. oktober 1972 besluttet at behandle sagerne 41/72 og 55/72 under ét i den mundtlige forhandling.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF's Domstol har Kommissionen indgivet skriftlige udtalelser.

Efter at den refererende dommer har forelagt sin rapport og efter at generaladvokaten er hørt, har Domstolen besluttet ikke at foretage bevisførelse.

Kommissionen, der er repræsenteret ved sin juridiske rådgiver, P. Kalbe, har fremsat mundtlige bemærkninger i retsmødet den 16. november 1972.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. december 1972.

II — Indlæg, indgivet i henhold til artikel 20 i Protokollen vedrørende Statutten for EØF's Domstol

De indlæg, der er indgivet i henhold til artikel 20 i statutten for EØF's Domstol, kan gengives således:

1. Kommissionen forklarer, at den omhandlede afgift, som er opkrævet af import til Tyskland af majs hidrørende fra Italien, havde til formål at udligne de forskelle i kornpriser, som bestod imellem disse to medlemsstater. Afgiftsbeløbet svarede til forskellen mellem prisen franco grænsen i Tyskland på majs hidrørende fra Italien og den tyske tærskelpris, korrigeret med et forud fastsat beløb. Det påhvilede Kommissionen

at fastsætte prisen franco grænsen i overensstemmelse med de regler, der opstilles i artikel 3 i Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962, (Journal officiel nr. 30 af 20/4 1962, side 933).
I henhold til Kommissionens forordning nr. 89, som fastlægger de kriterier, ud fra hvilke prisen franco grænsen på korn, mel, gryn og fine gryn skal fastlægges, (Journal officiel nr. 66 af 28/7 1962, side 1899/62,) skulle prisen franco grænsen fastsættes under hensyntagen til transportomkostningerne på grundlag af den mest fordelagtige pris, der er noteret på de mest repræsentative markeder i Italien for eksport til Tyskland (art. 2). Ved repræsentative markeder skulle forstås de italienske markeder, hvorfra majs kunne eksporteres til den mest fordelagtige pris til Tyskland (art. 3). Den mest fordelagtige pris var den, som under hensyntagen til transport- og handelsomkostninger lå lavest i forhold til kvaliteten (art. 4, stk. 1). Transportomkostningerne var defineret i artikel 5 i forordning nr. 89. Når dette beregningsgrundlag var behørigt tilvejebragt af de italienske myndigheder, som fastsatte prisen franco grænsen og derefter sendte alle oplysninger til Kommissionen (art. 7), fastsatte Kommissionen efter en kontrol hver fredag priserne franco grænsen (artikler 8 og 9), og de pågældende tyske myndigheder beregnede så de inden for Fællesskabet gældende afgiftsbeløb efter den fremgangsmåde, som er nævnt i artikel 15 i forordning nr. 19.
Kommissionen understreger, at denne ordning var gældende i alle medlemsstaterne, og at der ikke var truffet afvigende foranstaltninger med hensyn til import til Tyskland af majs hidrørende fra Italien.

2. Kommissionen gør gældende, at den omtvistede pris franco grænsen er blevet behørigt fastsat under hensyn til alle gældende bestemmelser.
Kommissionen er gået ud fra dagsprisen på markedet i Padova, det mest repræsentative marked for disse varer.
Kommissionen er for at fastsætte prisen franco grænsen i den påklagede afgørelse dels gået ud fra den pris på 45 500 lire pr. ton, som det italienske landbrugsministerium har oplyst, og dels fra priserne 44 500 lire og 44 000 lire, som er opgivet af ONIC (det franske kontor for markedsordninger). I overensstemmelse med artikel 4 i forordning nr. 89 har Kommissionen fastsat sin pris på basis af den laveste pris, dvs. 44 000 lire.
Beregningen af transportprisen er sket efter officielle tariffer og på grundlag af oplysninger, som er givet af transport- og handelskredse, jfr. følgende specifikation:

Pris for transport med jernbane Padova-Venezia	750 lire/t
Omkostninger ved omladning til skib i Venezia	1 051 lire/t
Fragt Venezia-Rotterdam	3 806 lire/t
Forsikring	64 lire/t
Omladningsomkostninger i Rotterdam	547 lire/t
Flodfragt Rotterdam-Duisburg	647 lire/t
	6 865 lire/t

Man har fra denne sum fratrukket 129 lire/t, som udgør transportudgifterne pr. ton mellem Duisburg og Emmerich; dette er sket i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 89.
Når man tager en handelsmarginal på 1 015 lire pr. ton i betragtning, foretages bestemmelsen af prisen franco grænsen således:

Markedspris i Padova	44 000 lire/t
Fragt Padova-Duisburg, med fradrag af fragten Duisburg-Emmerich	6 736 lire/t
Handelsmarginal	1 015 lire/t
	51 751 lire/t

3. Det fremgår af det foranstående, at Kommissionen ikke er gået ud fra den laveste pris, som er noteret i Padova på det pågældende tidspunkt for majs importeret fra Nordamerika, som lå på

41 500 lire pr. ton, men at den har lagt den laveste pris på majs avlet i Italien til grund i overensstemmelse med den begærendes ønske.

Denne fremgangsmåde svarer til den, som Kommissionen i almindelighed har anvendt også over for de andre medlemsstater.

Hvis der ikke foreligger notering af hjemmeavlet korn i den stat, som eksporterer, eller hvis disse noteringer er højere end for importeret korn, bliver priserne franco grænsen bestemt på grundlag af sidstnævnte priser i overensstemmelse med Domstolens dom i sagen 16/65.

Da tærskelprisen i Italien i 1965 lå på et temmelig lavt niveau (f.eks. 40 500 lire/t), blev visse sorter af majs, importeret fra tredjelande, regelmæssigt udbudt til salg i Italien til priser, der var lavere end prisen for det hjemlige produkt (f.eks. 41 250 — 42 500 lire/t for »US-Yellow Corn 3« og 44 000 — 45 500 lire/t for hjemmeavlet hybrid majs).

Kommissionen havde først taget sit udgangspunkt i de lavest noterede priser for hjemmeavlet majs, da afgifterne inden for Fællesskabet kun gjaldt for korn, som bevisligt var høstet i den eksporterende medlemsstat.

I handelen mellem medlemsstaterne med andet korn opkrævede man afgift som fra tredjeland for at undgå fordrejninger i samhandelen.

Efter at den fælles markedsordning var indført i kornsektoren, har eksport til Tyskland af majs, som angiveligt er høstet i Italien og sælges som fodermajs, fået et omfang, som er uforholdsmæssigt, sammenlignet med de mængder, som normalt stammer fra den hjemlige høst (211 tons i 1962 og 503 738 tons i 1965). Der måtte derfor være en stærk formodning for, at majs, avlet i tredjelande, blev eksporteret til Tyskland fra Italien og urigtigt blev erklæret for produkter, høstet i Italien, for at kunne få fordel af den lavere afgift, som gælder inden for Fællesskabet.

Under disse omstændigheder har Kommissionen set sig nødsaget til at stoppe hullet i den praktiske gennemførelse af afgiftssystemet i Tyskland ved at beregne priser franco grænsen ved eksport til Tyskland af majs hidrørende fra Italien på grundlag af de priser, der er noteret i Padova for »US-Yellow Corn 3«, og dette har Kommissionen gjort med virkning fra 10. december 1965 (jfr. art. 1, i forordning nr. 86 fra Kommissionen vedrørende bestemmelser med henblik på at undgå omlægninger i samhandelen med korn, (Journal officiel nr. 66 af 28/7 1962, side 1864/62).

Det er dog overflødigt at undersøge dette spørgsmål i det foreliggende tilfælde, eftersom den pris franco grænsen, fastsat den 3. december 1965, som man har rejst indvendinger imod, er beregnet på grundlag af priserne for hjemligt korn.

Kommissionen konkluderer, at gyldigheden af dens beslutning af 3. december 1965 ikke kan bestrides.

Præmisser

1 Ved kendelse af 12. juni 1972, indgået til justitskontoret den 4. juli 1972, har Hessisches Finanzgericht anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse om gyldigheden af EØF-Kommissionens beslutning af 3. december 1965 (Journal officiel, supplément agricole nr. 7/65 af 8. december 1965, sider 1612 og 1625, tavle B), hvorefter Kommissionen har fastsat prisen franco

grænsen for import af majs hidrørende fra Italien til Den tyske Forbundsrepublik til 51 751 lire pr. ton med virkning fra 6. december 1965.

2 Det fremgår af henvisningskendelsens motivering, at sagsøgeren i hovedsagen påberåber sig, at den omtalte beslutning er ulovlig, fordi Kommissionen ved fastsættelsen af prisen franco grænsen for majs, hidrørende fra Italien, ikke har lagt den mest favorable pris på majs, avlet i Italien, til grund, som bestemt i art. 1, i Kommissionens forordning nr. 86, men den mest fordelagtige pris på majs, importeret fra USA.

3 Under sagens gang er det imidlertid blevet fastslået, at Kommissionens indtil 10. december 1965 ved fastsættelsen af priserne franco grænsen udelukkende har lagt de mest fordelagtige priser for majs, høstet i Italien, til grund;

derfor er klagen fra sagsøgeren i hovedsagen imod den omtvistede beslutning ugrundet.

4 Undersøgelsen af den fremgangsmåde, som Kommissionen har fulgt ved forberedelsen af den omtvistede beslutning, har ikke givet andet grundlag for at anfægte beslutningens gyldighed.

5 Det stillede spørgsmål må derfor besvares således.

Om sagsomkostningerne

6 De udgifter, som Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der har indgivet udtalelser til Domstolen, har afholdt, kan ikke godtgøres. For parterne i hovedsagen er denne sag et led i den sag, der verserer for den nationale ret. Det tilkommer derfor denne ret at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser,

i henhold til procesdokumenterne,
efter at den refererende dommers beretning er hørt,
efter at Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har fremsat sine mundtlige bemærkninger,

efter at generaladvokatens forslag til afgørelse er hørt,
i henhold til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især dens artikel 177,
i henhold til Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962 vedrørende den gradvise indførelse af en fælles markedsordning for kornsektoren,
i henhold til Kommissionens forordning nr. 86 af 25. juli 1962, som fastsætter bestemmelser for at undgå fordrejninger i samhandelen med korn, især dens artikel 1,
i henhold til protokollen vedrørende statutten for Det europæiske økonomiske Fællesskabs Domstol, især dens artikel 20,
i henhold til procesreglementet for De europæiske Fællesskabers Domstol,

har

DOMSTOLEN

med hensyn til det spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht i Hessen, ved kendelse, afsagt af denne ret den 12. juni 1972, kendt for ret:

Undersøgelsen af beslutning af 3. december 1965 fra Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab, hvorved prisen franco grænsen for import til Forbundsrepublikken Tyskland af majs hidrørende fra Italien fastsættes, har ikke givet grundlag for at anfægte beslutningens gyldighed.

Monaco Pescatore Donner

Mertens de Wilmars Kutscher

Afsagt i et offenligt retsmøde i Luxembourg, den 10. januar 1973.

Justitssekretæren Præsidenten

A. Van Houtte R. Lecourt